

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

10 Decima pluribus in locis non persolvuntur, & quare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

mus, ut decimas dari de oranibus non negligatis, quia Deus ipse sibi dari consuluit, & Conc. Trid. ubi ait, cum decimaru[m] solutio debita sit Deo, & qui eas dare noluerint, aut dantes impediunt, res alienas invadant, præcipit omnibus cuiuscunque gradus, & conditionis, ad quos decimaru[m] solutio spectat, ut eas, ad quas de jure tenentur, in posterum Cathedrali, aut quibuscumque aliis Ecclesiis, vel personis, quibus legitime debentur, persolvat, qui vero eas aut subtrahunt, aut impediunt, excommunicentur, ut c. 12. de refor. sess 25. & cap. perynit, de decim.

Secundū, non præscribitur consuetudo contra ius naturale, vel divinum, cap. fin: & ibi Abb. de consuetud: Innocent. in rubric: num: 4. R. o. decim: 7, num: 3, eod: tit. Covar. c: 17, numer: 8, ver: nam, & si possit, & Rebuff. de decim: quest: 13, num: 40. nec præscriberentur decimæ, si præcepto divino deberentur, quæ tamen in quota consuetudine præscribuntur, & in eorum solutione consuetudo est attendenda, c: dilecti, cœcum sint homines, & ibi gloss. in ver: ad consuetudinem, c: ad Apost: in fin: cum aliquibus in fin: & ibi gl: fin: de decim: Covar. eod: n: 8; ver: eas vero decimas, Boer. in consuetu: Bitur: qui de communi opinione testatur, §. 12, tam in prædialibus, quam personalibus, Rebuff. in eod. tract: qu: 13, num: 46: & Monet. c: 5, nu: 87.

Tertiò moveor alio fundamento, nempe, quod communi estimatione in toto dominio Republicæ Christianæ, Ecclesia habet ferè decimam omnium bonorum stabilium, & si in uno dominio minus decima, in alio ultra decimam, & tempore Divi Petri, & Apostolorum Ecclesia non habebat prædia, sed bonorum ecclesia-

sticorum natura exordium habuit ab A[postolis], quibus illi fideles primi bonis venditis eorum pretium dabant, tanquam Christi Vicariis, ut ex eis fideles egeni alerentur Act. Apostol. c. 2, 5. & 6. & Baron. Anna: Eccles: 57: num: 72, & par: 73, 1, sed postea tempore procedente, rationabilibus de causis Episcopi Apostolorum successores, prædia, quæ à pijs vitis donabantur, servabant, ut futuris clericorum, & pauperum necessitatibus providerent, ut in cap:videntes, cap. Episcopus, & c. præcipimus, 12: quest: 1, cum alijs supraductis, in c: 12, par: 1:

Constantinus † enim ille magnus, alij que deinde imperatores, amplissimis dominiis in Judæa, Græca, Asia, Thracia Aphrica, & Italia, ac Insulis, possessionibus, & prædiis Ecclesiam ditarunt, ut in c. Constantiu: 96: distinct, de plene supra, in c: 12. à nu. 3, usque ad nu. 10, quibus ubi decimaru[m] quota diminuta reperitur, præsumitur ex causa dominiorum, possessionum, & prædiorum Principum, & aliorum piorum virorum largitione Ecclesiæ acquisitorum ita compositum fuisse, & valet compositio. c: 3, c: veniens, & Abb: in c: dilecti, in fin: de transact: Rebuff. qu: 13, n: 26, & Monet. q: 5, n: 121, de decim. Et hac de causa ferè de toto agro Bononiensi non solvuntur decimæ, quia olim illa Repub. assignavit Archiepiscopo pro decimis Castrum Centi, & Castr. Plebis. Archiepiscopus Taurinensis cum pluribus Communitatibus composuit, à quibus percipit annis singulis summarum conventam auctoritate Apostolica approbatam † loco decimaru[m], & sic ubique, ubi auctoritate Apostolica decimaru[m] compositio facta fuit, ad formam transactionis persolvitur,

V y z At,

At, si de confirmatione Apostolica non constat, quando sumus in antiquis illam sufficit allegare, & famam probare, quia, ne propter difficultatem probandi rem ad eod antiquara, pereat jus partis, presumitur pro privilegio, ut post, Imol, Bald. Gard. & alios tenet Felyn. in c. causam, quæ. num. 13. 14 de praescripto.

11 Consuetudo † autem, quod de praedijs ecclesiasticis decima non solvatur à clericis, & quod clerici eximantur à solutione decimarum tam prædialium, quam personalium etiam ratione bonorum patrimonialium valet, gloss. ult. in c. in aliquibus in fin. de decim. gloss. inc. quia. cognovimus. 10. quæst. 3. Felyn. in dicto cap. causam, quæ. num. 1. in fin. de praescript. Covar. dicto cap. 17. num. 8. ver. primum hinc constat, & vers. secundâ licet, & Monet. eodem cap. 5. num. 96 & 97 & etiam valet, & defendit † consuetudo, quæ passim in toto orbe terrarum viget, quod de quibusdam fructibus nulla debetur decima, nec portio, ut de minutis etiam mistis, nempè de frano, herba, oleo, leguminibus, & de ijs, 15 quæ non proveniunt ex possessionibus, ut sunt decimæ caseorum, ovorum & animalium. S. Thom. in 2. 2. quæst. 87. art. 2. ad 3. in fin. Astenl. in rubr. de decim. art. 4. in fin. Paul. de Castr. conf. 17. 2. Covar. lib. var. resolut. c. 17. nu. 8. vers. septima, Rebuff. eadem qu. 13. nu. 51. & Monet. c. 5. num. 93. & 94. de decim.

13 Attenditur etiam, † & valet consuetudo, quod de personalibus decima non persolvatur, & licet. Innoc. in cap. in aliquibus, in fin. de decim. teneat indistincte, nullam consuetudinem eximere posse laicos à solutione decimarum, debet intelligi de prædialibus, cum & personalibus con-

suetudine praescripta possint laici se eximere à solutione decimarum, quas qui solvant, pauci inveniuntur, alioquin infinitæ ammæ torquerentur, ut tradit Host. in sum. de decim. s. & utrum. quæst. 7. post. med. & Rebuff. qu. 13. num. 44. in fin. eod. tit. & ratio, quare personales † decimæ in totum consuetudine praescribi possunt, est, quia non sunt de jure divino, & id est consuetudo excusat à solutione. Felyn. in dicto c. causam, quæ. num. 1. Henric. in c. per venit. de decim. colum. 5. & id communis ultra receptum esse tenet, Card. in c. i. de decim. quem sequitur. Covar. eod. c. 17. num. 2. vers. & præter has, Rebuff. loco proxime citato, & Monet. eod. c. 5. nu. 92.

Præmissa opinia procedunt, quando parochi, & alij beneficiati habent, unde commode vivere possint, quia alias nulla consuetudo, aut praescriptio decimas non solvendi, aut alias nihil Ecclesiæ ministris subministrandi excusat à peccato, nec valet hujusmodi consuetudo, quando ministrans spirituali sustentari non potest, quia sustentatio † ministrorum Ecclesiæ Dei debetur de iure naturali, & divino, Sot. de just. & ju. quæst. 3. art. 1. lib. 9. Vasq. contra Ill. cap. 89. nu. 8. & 9. lib. 2. Covar. d. c. 17. post. alios. quos citat. nu. 3. & ita procedunt allegata per Rebuff. in d. quæst. 13. nu. 40. ut declarat Monet. e. cap. 5. n. 91. de decim. & pro ministrorum sustentatione, quando fructus sunt exigui, ut debitibus satisfacete nequeant, per primitiarum, aut decimartium assignationem, vel Parochiorum symbola, ac collectas tantum redigi debet, quod pro rectorum, aut parochiæ necessitate deenter sufficiat, Concil. Trid. d. cap. 13. ver. in parochialibus, sess. 24. de reform.